«Затверджую».
Ректор
Хмельницької гуманітарно-
педагогічної академії
_____І.М. Шоробура
«21» 12 2020 року

Положення
про професійний розвиток науково-педагогічних працівників Хмельницької гуманітарно-педагогічної академії

Дане Положення складене відповідно до статті 58 Закону України «Про освіту», постанови Кабінету Міністрів України від 21 серпня 2019 року № 800 «Деякі питання підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників» та «Методичних рекомендацій для професійного розвитку науково-педагогічних працівників», затверджених Наказом МОН України від 04.12.2020 року № 1504 «Про затвердження Методичних рекомендацій для професійного розвитку науково-педагогічних працівників».

1.Загальні положення.

Професійний розвиток науково-педагогічних працівників закладів фахової передвищої, вищої та післядипломної вищої освіти передбачає безперервний процес набуття нових та вдосконалення раніше набутих професійних та загальних компетентностей, необхідних для професійної діяльності, передбачає постійну самоосвіту та інші види та форми професійного зростання і може здійснюватися шляхом формальної та неформальної освіти, стажування, здійснення професійної діяльності тощо.

Зокрема, професійним розвитком може вважатися здобуття наступного ступеня вищої освіти (освітнього, освітньо-професійного, освітньо-наукового, освітньо-творчого, наукового), у тому числі за іншою спеціальністю, спеціалізація, підвищення кваліфікації, стажування та/або самоосвіта, що дає змогу науково-педагогічному працівнику підтримувати належний або покращувати рівень професійної кваліфікації і триває впродовж усього періоду його професійної діяльності.

Засади професійного розвитку науково-педагогічних працівників визначено статтею 59 Закону України «Про освіту, статтею 60 Закону України «Про вищу освіту», статтею 24 Закону України «Про фахову передвищу освіту, Законом України «Про професійний розвиток працівників».

Процедуру, види, форми, обсяг (тривалість), періодичність, умови підвищення кваліфікації науково-педагогічних працівників закладів освіти і

установ всіх форм власності та сфер управління, включаючи механізм оплати, умови і процедуру визнання результатів підвищення визначено Порядком підвищення кваліфікації науково-педагогічних працівників, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 21 серпня 2019 року № 800 «Деякі питання підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників».

Заходи професійного розвитку науково-педагогічних працівників можуть здійснюватися як в Україні, так і за кордоном.

Основними складовими професійного розвитку науково-педагогічних працівників є **підвищення кваліфікації та стажування.**

2.Підвищення кваліфікації.

2.1.Для закладів вищої та фахової передвищої освіти підвищення кваліфікації є обов'язковою складовою системи забезпечення якості освіти.

2.2. Підвищення кваліфікації здійснюється за програмою підвищення кваліфікації, у тому числі шляхом участі у семінарах, практикумах,, тренінгах, вебінарах, майстер-класах тощо. Науково-педагогічні працівники самостійно обирають форми, види, напрями та суб'єктів підвищення кваліфікації.

2.3. Науково-педагогічні працівники закладів **фахової передвищої освіти** підвищують свою кваліфікацію **щорічно;** загальна кількість академічних годин для підвищення кваліфікації упродовж 5 років не може бути меншою за 120 годин (щороку – не менше 25 годин).

2.4. Науково-педагогічні працівники закладів **вищої освіти** підвищують свою кваліфікацію не рідше **одного разу на 5 років.**

2.5. Обсяг (тривалість) підвищення кваліфікації науково-педагогічних працівників встановлюється в кредитах Європейської кредитної трансферно-накопичувальної системи (далі – ЄКТС, один кредит ЄКТС – 30 годин) за накопичувальною системою і для науково-педагогічних працівників закладів вищої освіти протягом 5 років не може бути меншим ніж **6 кредитів ЄКТС.**

Накопичувальна система передбачає можливість враховувати обсяги підвищення кваліфікації чи інших видів професійного удосконалення (стажування, самоосвіта), які визнають як підвищення кваліфікації і, які здійснювалися науково-педагогічним працівником будь коли впродовж міжатестаційного періоду.

2.6. Науково-педагогічні працівники вільні у виборі суб'єктів підвищення кваліфікації.

2.7.Програма підвищення кваліфікації затверджується суб'єктом підвищення кваліфікації.

2.8. Науково-педагогічні працівники можуть підвищувати кваліфікацію за різними формами: інституційною (очна (денна, вечірня), заочною, дистанційною, мережевою), дуальною тощо.

2.9. Основними напрямами підвищення кваліфікації можуть бути:

-розвиток професійних компетентностей (фахових методик, технологій тощо);

-психолош-фізіологічні особливості здобувачів освіти певного віку, основи андрагогіки;

-створення безпечного та інклюзивного освітнього середовища, особливості (специфіка) інклюзивного навчання, забезпечення додаткової підтримки в освітньому процесі дітей з особливими потребами;

-використання інформаційно-комунікативних та цифрових технологій в освітньому процесі, включаючи електронне навчання;

-мовленнєва, цифрова, комунікаційна, інклюзивна, емоційно-етична компетентність;

-формування професійних компетентностей галузевого спрямування, опанування новітніми технологіями тощо.

2.10. План підвищення кваліфікації науково-педагогічних працівників формується на відповідний навчальний рік на основі пропозицій, наданих науково-педагогічними працівниками, і затверджується рішенням вченої ради.

План підвищення кваліфікації закладу освіти може включати: список науково-педагогічних працівників, які повинні пройти підвищення кваліфікації в цьому навчальному році, теми (напрями, найменування), форми, види, обсяги (тривалість) підвищення кваліфікації, терміни (графік), вартість підвищення кваліфікації (уразі встановлення) або примітку про безоплатний характер надання такої освітньої послуги.

2.11. Результати підвищення кваліфікації враховуються під час проведення атестації педагогічних працівників.

2.12. Результати підвищення кваліфікації у суб'єктів підвищення кваліфікації, що мають ліцензію на підвищення кваліфікації, або проводять освітню діяльність за акредитованою освітньою програмою, не потребують визнання чи підтвердження вченою радою.

Результати підвищення кваліфікації в інших суб'єктів підвищення кваліфікації визнаються рішенням вченої ради закладу освіти.

2.13. Окремі види діяльності науково-педагогічних працівників (участь у програмах академічної мобільності, наукове стажування, самоосвіта, здобуття наукового ступеня / вченого звання, вищої освіти) можуть бути визнані як підвищення кваліфікації.

2.14. Визнаватися як підвищення кваліфікації можуть окремі види діяльності науково-педагогічних працівників. Зокрема:

- програма академічної мобільності, що зараховується в межах визнаних результатів навчання, але не більше ніж 30 годин або 1 кредит ЄКТС на рік;

-наукове стажування, один тиждень якого зараховується в обсязі 30 годин або 1 кредиту ЄКТС;

-визнані результати навчання набуті шляхом інформальної освіти (самоосвіти) в обсязі не більше 30 годин або 1 кредиту ЄКТС на рік (для науково-педагогічних працівників; які мають науковий ступінь та/або вчене звання, почесне звання);

-здобуття першого (бакалаврського), другого (магістерського) рівня вищої освіти, третього (освітньо-наукового/освітньо-творчого) рівня або наукового рівня вищої освіти вперше або за іншою спеціальністю.

2.15.За результатами проходження підвищення кваліфікації науково-педагогічним працівникам видається документ про підвищення кваліфікації, технічний опис, дизайн, спосіб виготовлення, порядок видачі та обліку якого визначається відповідним суб'єктом підвищення кваліфікації.

3.Стажування.

3.1.Стажування є основним складником професійного розвитку науково-педагогічних працівників. Відповідно до шостої статті Закону України «Про освіту» стажування – це набуття особою практичного досвіду виконання завдань та обов'язків у певній професійній діяльності або галузі знань.

3.2. Стажування науково-педагогічних працівників здійснюється в закладах освіти, установах, організаціях та на підприємствах.

3.4.Між закладом освіти, науково-педагогічний працівник (працівники) якого проходить (проходять) стажування, та суб'єктом підвищення кваліфікації укладається договір (угода), що передбачає стажування одного чи декількох науково-педагогічних працівників.

3.5.Стажування здійснюється за індивідуальною програмою, яка є невід'ємним додатком до договору (угоди).

3.5. За результатами стажування науково-педагогічним працівникам видається документ про стажування, технічний опис, дизайн, спосіб виготовлення, порядок видачі та обліку якого визначається відповідним суб'єктом стажування.